

med Hensyn til den foreliggende Finantslov, at man vanskelig overfor den kunde have gjort selv de bestedne Indrømmelser, som man gjorde lige overfor en ny i Mai 1882, og dernæst skal jeg yderligere tillade mig at minde om, at naar man nu gjør gjældende, at det havde været let at faae en Overenskomst om Finantsloven, saa gif det dog virkelig ingenlunde saa let i 1882, at faae Landstinget med til Overenskomst, thi det vil erindres, at det kun var et meget ringe Antal af Landstingets Flertal, der tog Del i den sælles Indstilling om en Overenskomst paa Finantsloven, og at et langt større Antal Medlemmer stillede sig meget uwillig overfor den indgaade Overenskomst og kun ikke traadte i bestemt Opposition. Men naar Stillingen var saaledes i Mai 1882 lige overfor det næste Aars Finantslov, tror jeg rigtignok, at det nærmest vidner om, at man i det foregaaende Efteraar og med Hensyn til den forudgaaende Finantslov vilde have været endnu mindre tilbøielige til at gaa ind paa det temmelig magre Forlig, man gif ind paa i 1882. Og i det Hele maa jeg overfor den ærede Ordførers fornøiede Fremstilling komme tilbage til det Spørgsmaal, hvorfor man, naar man i Efteraaret 1881 skulde have været villig til at slutte en Overenskomst om Finantsloven for 1881—82, saa ikke ogsaa gjorde det i August; jeg kan ikke indse hvorfor, da der ikke siden den Tid er fremkommet et eneste Datum, der forandrede Situationen. Og naar det ærede Medlem nu gjør gjældende, at det var særlig Indtrykket af Valgene i Juli 1881, som var Hovedgrunden til, at der kom et Forlig i Stand i Mai 1882, saa kan jeg ikke indse, hvorfor det ikke kunde gjøre sig gjældende i August 1881. Med Hensyn til Forstaaelsen af den midlertidige Finantslov skal jeg kun gjøre den lille Bemærkning, at jeg ikke har, saaledes som den ærede Ordfører synes at mene, udtalt, at den midlertidige Finantslov fik et andet Indhold, fordi den kom til at gjælde for det hele Finantsaar, end naar den kun skulde gjælde for kortere Tid. Noget Saadant har jeg ikke sagt, men derimod har jeg sagt, at den faktiskke Benyttelse af den midlertidige Finantslov kan komme til at stille sig noget forskjellig, eftersom Taler er om, hvorvidt den kun skal gjælde i et kortere Tidsrum, hvor man kan udsætte Udgifter, som trænge sig paa, eller om den skal gjælde for hele Aaret, hvor en Udsættelse ikke kan finde Sted, naar der ingen endelig Finantslov senere kommer til at foreligge. Hvad endelig Fortolkningen af Ordet „nødvendig“ angaar, tror jeg rigtignok, at den ærede Ordfører der gjorde sig

skyldig i en betydelig Misforstaaelse. Jeg paaviste netop, at der ikke kom nogen ret Mening i Ordet, naar man knyttede det til „løbende Udgifter“, men at det kun fik Mening og Betydning, naar man knyttede det til Udgiftsposternes Størrelse. — Jeg skal isørrigt henholde mig til, hvad jeg i saa Henseende har udtalt; dette vil kunne ses, naar Tiden kommer til at foreligge.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Genhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1881—82 (se Tillæg B. Sp. 971—98)

vedtoges med 51 St. mod 14.

Overgang til 2den og sidste Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til denne Behandling indkaldtes til Mandag Middag Kl. 1.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde afholdes førstkommende Tirsdag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sernbane fra Horsens til Tørring.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Fordeling af Folkethingsvalgekredse.

Mødet hævet Kl. 3.55.